Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 14/05/2017 - 09:00

Ac 6,1-7
1Pe 2,4-9
Jn 14,1-12

Que els vostres cors s'asserenin...
Amb certa freqüència ens plantegem qüestions i preguntes que ens poden portar fàcilment a la inquietud i el desànim. No sentim, ben a prop, les preguntes per un món ben complicat i trencat? Uns conflictes i una economia que fa impossible la vida per a moltíssima gent. O les dades que ens mostren com estem destruint el planeta? No ens preguntem, a cops, si val la pena seguir buscant, seguir treballant. Si hi ha futur? Si això té solució? Si estem tots boigs i desquiciats? Que potser estem orfes. I sense notícies de Déu?

Avui, Jesús ens ofereix serenor. Serenor per als nostres cors. Mai no perdeu la calma. Confieu i treballeu. No defalliu mai. Mai no afebliu la fe. Seguiu confiant en Déu, el Pare. Deixeu-lo ser Déu. Ell disposa de la darrera paraula. Cert que ha entregat la creació a la humanitat i que estem fent un paper ben trist... Però Ell segueix essent Pare fidel i amatent. Creieu en Déu i creieu en mi.

Precisament pel seu amor pacient i etern, Jesús és un de nosaltres. Un dels nostres. Precisament Jesús és la garantia de que estem a les seves mans. Encara que a cops ho veiem amb menys claredat de la que ens agradaria. Creiem en Jesús i el seu camí obert. El seu "full de ruta". Confiem en el Déu de Jesús. Aquesta és la confiança que sosté el nostre treball i el nostre esforç.

Que els vostres cors s'asserenin. I ho hem d'escoltar un i un altre cop. Ens ha d'entrar ben endins. Ben a fons. Estem massa agitats. I l' agitació ens fa incapaços de fer bé. De mirar la veritat i de veritat. Mirem des de la por. No anem bé. Que els vostres cors s'asserenin, ens repeteix Jesús. Des de la confiança. Des de l'experiència viva del Pare bo que envia el seu Fill. Veient el Fill... hem vist el Pare!

No estem sols. Jesús és amb nosaltres.

I vol estar amb nosaltres. No ens deixa sols. Vol que nosaltres estem sempre allà on Ell hi és. Amb Ell. Les preguntes que ens inquieten, sovint, ens les plantegem com si només comptéssim amb les nostres forces i les nostres habilitats. Forces i habilitats... tan poqueta cosa i tan minvades! Massa sovint oblidem –menystenim- que no estem sols. Que Jesús vol venir amb nosaltres. Que mai no ens deixa desemparats. Cal que anem a trobar-lo. Cal que li fem espai. Per allà per on he passat, també passareu vosaltres. On jo hi sóc, també hi sereu vosaltres. On jo arribi, també arribareu vosaltres.

No anem sols, en aquest viatge de la vida.

Camí, Veritat i Vida.

Cal posar-nos en marxa i voler caminar amb ell. Voler fer el seu camí. Sense buscar dreceres –que són marrades!-. Estar ben disposats a recórrer el que la vida ens porti. Pas a pas. També els passos complicats. Aquells pel quals Ell ha passat... i nosaltres ens els voldríem estalviar. Jesús Camí. En camí amb Jesús.
A nosaltres ens toca deixar-nos il·luminar per la Veritat. Mirar amb veritat. Captar allò que de veritat constitueix la vida i l'essencial de la persona i la humanitat. Ens toca ser veritables. Vertaders. Ser de veritat. Sense postissos ni succedanis. La Veritat és Jesús. La veritat de la Vida. La veritat de la humanitat.

I viure. Viure com Ell. Tal com Ell va viure. Com va relacionar-se. Com va acollir. Com va entendre el servei i l'entrega. Com va viure la confiança. Ell és la vida. Viure, és viure-amb-Jesús. De Jesús. Com Jesús. Vivint, de veritat, en el seu camí... farem les obres que Ell fa.

Camí que, de veritat, porta la vida. I endavant!

ETIQUETES
VIDA VERITAT CAMÍ CONFIANÇA ERENOR